

Sedláček: Az erdei munka megjavítása. (Zlepšení práce v lese.) 21—23. old.

Az első és legsürgősebb teendő a fának az erdőből való takarékos és gyors kiszállítása. Ezért: 1. a szállítóeszközök megválasztására és munkájuk célszerű szervezésére; 2. a kocsiparkra; 3. a felrakásnál használt segédeszközökre; 4. a fa helyes csúsztatására és az utakhoz való közelítésére nagy gondot kell fordítani.

A kivitelre vonatkozólag a szerző néhány jó tanácsot is ad.

Frič: Elegyes erdők. (Lesy smíšené.) 41—42. old.

Az alkalmazandó fanemek megválasztásánál, a csemeték mennyiségének kiszámításánál és az elegyítés módjánál figyelembe veendő szempontokat ismerteti.

Valenta: A fűrészek gyártásáról. (O výrobě pil.) 42—45. old.

A közlemény a cseh-morva védnökség területén üzemben lévő 3 nagyobb vállalat gyártási eljárásait ismerteti a következő című fejezetekben: 1. A gyárak száma és azok termelő-képessége. 2. Az anyag vizsgálata. 3. Az előállított fűrészfajták száma. 4. A különféle típusok készítési módja.

KÜLÖNFÉLÉK

HALÁLOZÁSOK.

Kolosvári Kolossváry Andor a pécsi székesegyházi uradalom ny. főerdőtanácsosa március 14-én, 78 éves korában elhunyt.

Alig van a régebbi erdész-nemzedéknek tagja, aki a Megboldogultat személyesen ne ismerte volna. Szakunk egyik legkiválóbb képviselője volt. A gondjaira bízott gazdaságot egy emberöltő ernyedetlen munkájával példás üzemmé fejlesztette, amelyet a főiskola is szívesen mutatott meg a tanulni vágyó fiataloknak.

Nemesveretű szakszeretete, minden erdészeti kérdés iránt tanúsított éber érdeklődése, a magyar sors jobb jövőjébe vetett törhetetlen bizalma és igazi úri egyénisége az első percben megnyerték számára azt, aki a közelébe került. A szépséges Sikonda-fürdő feltárása és az ország egyik legkedveltebb üdülőhelyévé való kiépítése is az ő nevéhez fűződik.

Korát meghazudtoló viruló erőben járt-kelt mosolyogva köztünk még alig néhány hét előtt s ma mélységes megrendüléssel gyászoljuk elvesztésében a boldog békeidők bátor harcosát és ízes, szavú krónikását.

Emlékét munkás élete maradandó eredményei és a baráti szívek melege őrzik.

Kedves Bandi bátyánk, Isten Vele!

Finkey József egyetemi ny. r. tanár, a M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karán az ére- és szénelőkészítéstani tanszék vezetője, a volt M. Kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola Bányamérnöki Osztályának az 1929/30. tanévben, a M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karának pedig az 1934/35. tanévben volt dékánja, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, az Országos Felsőoktatási Tanács, az Országos Iparügyi Tanács és a Hadi Műszaki Tanács tagja, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület alelnöke, a kormányzói elismerés, (Signum Laudis Gubernatoris) és a karddal és sisakkal díszített háborús emlékérem tulajdonosa életének 52., egyetemi tanárságának 17. évében április hó 7-én Budapesten, hosszú szenvedés után elhunyt.

Ősi főiskolánk — a szakoktatás mérhetetlen kárára — egyik legkiválóbb tanárát vesztette el *Finkey József*ben, akit szaktársai kimagasló tudományos munkásságáért mindig nagyra becsültek, hallgatói pedig meleg emberi szívéért és az ifjúság minden baját, gondját osztó megértéséért őszintén szerettek.

Nyugodjék békében!

SZEMÉLYI HÍREK.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter a magyar királyi erdőmérnökök személyzeti létszámába *Stubna Valér* (Brennbergbánya), *Lenkey László* (Budapest) és *Prókay Gyula* (Lillafüred) okl. erdőmérnököket ideiglenes minőségű magyar királyi erdőmérnökgyakornokokká kinevezte és előbbnevezetteket a rahói m. kir. erdőigazgatóságához, utóbbnevezettet pedig az ungvári m. kir. erdőfelügyelőséghez osztotta be szolgálattételre.

*

A m. kir. belügyminiszter az 1938:XXXIV. t.-c. 4. §-ában foglalt felhatalmazásra kiadott 9.330/1938. M. E. számú rendelet 19. §-a, illetőleg a 2.300/1939. M. E. számú rendelet 4. §-a alapján *Hladonik István* sopronkövesdi lakost I. o. erdőtisztte kinevezte.

*

Az „Erdészeti Lapok“ felelős szerkesztője f. hó 7-én ismét katonai szolgálattételre vonult be, a hozzántézett levelekre tehát csak elkéssetten tud válaszolni.

PAYER ARTUR FAMAGASSÁGMÉRŐJE.*)

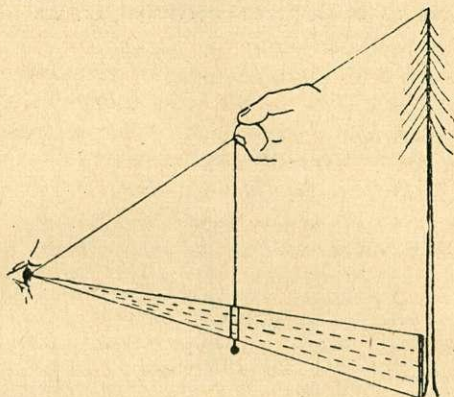
Az ember meg-meglátogatja idősebb kartársát (különösen, ha az egyúttal nagybácsi is) és ilyenkor természetesen erdészeti dolgok is szóba kerülnek. A tapasztalt szakember szívesen beszél régen viselt dolgairól, az ifjú pedig gyermeki áhitattal hallgatja és minden látogatás alkalmával tanul valamit.

Igy ismerkedtem meg *Payer Artúr* famagasságmérőjével. Nem állíthatom, hogy az ő találmánya ez a kis magasságmérő, de annyi bi-

* Nemrégén elhunyt, nagyra becsült kartársunk emlékének a megörökítésére. (Szerk.)

zonyos, hogy ő a községi és némely más erdőknek az 1898:XIX. t. c. alapján történt állami kezelésbe vételével kapcsolatban megindult munkálatoknál, tehát már a múlt század utolsó éveiben használta. És használta azóta is, amíg szolgálatban volt minden olyan alkalommal, amikor hosszú és nehéz terepen tett fáradságos túrákon mellényzebben elvihető, egyszerű, könnyű és könnyen kezelhető famagasságmérőre volt szüksége.

Én magam a zempléni megyei ezeréves határon vettem használatba Kárpátalja visszaesatolása után, amikor a magyar erdőmérnökök olyan hosszú idő óta ismét megjelentek a Kárpátok ormain. Azóta erdészek közt sokszor szóba hoztam ezt a kis mérőeszközt, de senki sem ismerte. Ezért határoztam el, hogy ismertetem az Erdészeti Lapokban; nem nagyszabású „műszer”, de ennyit bizonyára megérdemel és talán sokan hasznát fogják venni, mert házilag könnyen elkészíthető.

A famagasságmérő leírása a következő: Veszünk egy kb. 1 cm széles és 6 cm hosszú, vékony acéllemezt és azt a hosszára merőlegesen bekarcolt vonalakkal 4 egyenlő részre osztjuk. Egyik végére 50–60 cm hosszú vékony zsinórt, a másik végére egy kb. 2 cm hosszú fonálon függő, lapított ólomdarabot erősítünk. Az utóbbi tartja függőleges helyzetben a fémlemezt.

Elmélete egyszerű. A megméréndő fa mellé egy 4 méteres rúdat állítunk s ezután a fa és a rúd együttes képét kicsinyítve előállítjuk. Az acéllemez hossza képviseli a 4 méteres rúdat (egy-egy osztásrész 1 m), a fa magasságának pedig ugyanebben a méretarányban megfelel az acéllemez aljától fölfelé az acéllemezen át a zsinóron egészen az ujjunkig mért távolság. Legyen ez a távolság: m , az acéllemez egy-egy osztásrészének az értéke: a , a keresendő famagasság pedig: M . Az elmondottak és az első ábra szerint fennáll a következő arány:

$$M : 1 = m : a.$$

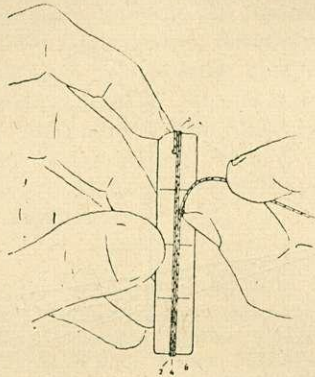
Ebből a famagasság: $M = m : a$ méter.

A képletben sem a rúd hossza, sem az acéllemez hossza nem szerepel, tehát elméletileg bármilyen értékű lehet. A lényeges csak az, hogy az acéllemez ugyanannyi részre legyen osztva, ahány méter hosszú a rúd.

A mérés az ábra szerint történik. Előbb a fától bizonyos távolságra felállva, beállítjuk az acéllemezt, hogy az a fa mellé állított rúdat

éppen fedje; ezután a zsinórt tartó ujjunkat addig csúsztatjuk felfelé, amíg a szemünkből induló irány sugár a fa csúcsát nem éri. Az így előállított rendszer helyességéről egy-egy odapillantással meggyőződünk és szükség esetén igazítunk a famagasságmérő állásán, majd *ujjunkat a zsinórról el nem mozdítva*, balkezünkbe eresztjük le az acéllemezt. Kezünkben van a famagasság kicsinyített mása, mert hiszen a sugárrendszer egyközű átszellőinek a megfelelő metszetei egymással arányosak. A mértékegység az acéllemez egy-egy osztásrésze. Ha az acéllemez hossza ennek a négyszerese, akkor az egész hosszúság annyiszor 4-szerese, ahányszor az acéllemez hosszával a zsinór-rész teljes hosszúsága osztható. Ezt megtudhatjuk, ha a zsinórt — jobb kezünk ujjait a mérésnél elfoglalt helyzetből el nem mozdítva — az acéllemeze, annak hosszával egyirányban, rácsavarjuk.

Igy megkapjuk, hogy hányszor 4 méter a fa magassága, a maradékot pedig magán az acéllemezen leolvashatjuk. Az ábrán látható eset-

ben az egész hosszúság a 4 métert képviselő acéllemez hosszúságának a hatszorosa (az első 4 méter maga az acéllemez), a leolvasható maradvány pedig 2,5 m, a fa magassága tehát 26,5 méter.

Minél hosszabb a fa mellé állított rúd, annál pontosabb a mérés. Ezért főleg nagyobb famagasságok esetén ajánlatos 6 vagy 8 méteres rudat használni.

Bizonyos határok közt az acéllemez hossza is szabadon választható. Ennek összhangban kell lenni a rúd hosszával: hosszabb rúdhoz hosszabb mérőlemez való. A lemez anyaga lehet más fém is; az acél előnye, hogy nem görbül meg. A réz vagy bádóg könnyen meggörbül, mert a lemezeknek vékonyknak kell lennie, nehogy a vastagsági méret számottevő hibát okozzon. Mindazonáltal a lemez szélei ne legyenek élesek, mert akkor a zsinór hamarosan elkopik; igaz, hogy ezen könnyű segíteni.

A zsinórnak vékonyknak és hajlékonyknak kell lennie; lényeges, hogy ne legyen nyúlékony, mert ha nyúlik, méréseink hibásak lesznek, még hozzá a hiba nem állandó s így kiküszöbölni sem áll módunkban. Aki horgászni szokott, horgászkeszletében bizonyára talál megfelelő vékony, erős, nyers zsinórt.

Ha a méreteket jól választottuk meg és figyelmesen mérve egy kis gyakorlatot szerzünk, ez a kis mérőeszköz elegendő pontosságot ad az erdő-bebecslési gyakorlat számára. Ezért és kicsinysege miatt kedvelte azt néhai *Payer Artur*.
Palotay István.

A MAGYAR GAZDATISZTEK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK A KÖZGYÜLÉSE.

Március hó 29-én mintegy 200 gazdatiszt sereglett össze az *OMBI* dísztermében. Azért jöttek, hogy kifejezésre juttassák érdekképviseletük iránt érzett ragaszkodásukat és egy újabb lépéssel vigyék előre a jogos gazdatiszti kívánságok megvalósítását.

A közgyűlést *Vay Miklós báró* elnök, országgyűlési képviselő nyitotta meg, aki büszkén mutatott rá azokra az eredményekre, amelyek az egyesület elmúlt évi munkáját kísérték. A gazdatiszti továbbképző tanfolyam sikere, a drágasági pótlék kiharcolása, az *OMBI* ingatlanvásárlása, mind azt igazolják, hogy az egyesület mindenképen méltó a tagjai bizalmára. Ez a létszám jelentős emelkedéséből is kitűnik; az újabb évi 275 főnyi gyarapodással a létszám ezidőszert meghaladja a 3200-at. Az elnök hangsúlyozta, hogy az egyesület változatlan eréllyel küzd a három nagy gazdatiszti kívánság (az önálló lkamara, a szakképzettség érvényesítése és a gazdatiszti törvény reformja) teljesítéséért és ebben a kérdésben most már a kormányzat is nagy megértést tanusít.

Dr. Fabiny Tibor miniszteri tanácsos, a földművelésügyi miniszter képviselőjében, *gróf Khuen-Héderváry Károly*, mint az Országos Mezőgazdasági Kamara elnöke, *Fabricius Endre* m. kir. gazdasági főtanácsos pedig az *OMGE* nevében üdvözölték a közgyűlést. Ezután *Fáber György* ügyvezető-igazgató tartotta meg nagy érdeklődéssel várt és viharos helyesléssel fogadott beszámolóját, amelyet az egyesület — a *Gazdatisztek Lapja* tehermentesítése céljából — már előzőleg kiadott külön füzetben bocsátott tagjai rendelkezésére. A jelentés tanulságos helyzetképet ad a mezőgazdasági értelmiség mai viszonyairól és rámutat a mezőgazdasági főiskolai hallgatók létszámapadásának a káros következményeire. A tudományegyetemre húszszor annyi hallgató iratkozott be, mint a gazdasági akadémiákra, amelyeknek a hallgató-létszáma az összes főiskolásokénak mindössze 3.1 százalékát teszi ki. A gazdatiszti pálya biztonsága meggingott, a tehetségesebb ifjak elkerültek. Pedig a mezőgazdasági szakemberekre ma, amikor termelésünket fel akarjuk fokozni és minden talpalatnyi földet az eddiginél jobban kell kihasználni, fokozott feladatok várnak. Ezidőszert a gazdatiszteknek csak 50 százaléka okleveles gazda, A jelentés számos statisztikai táblázatot közöl a gazdatisztek nyugdíj-biztosításáról is. A földreform következményei már érezhetők: az utolsó évben 240 gazdatiszt hagyta el végleg a pályáját. A fizetésekről készített táblázatból megállapítható, hogy a gazdatisztek 37 százalékának az évi fizetése 2100 pengőn alul marad, ami igazolja a kérdés rendezésére fõ-rekvrő lépéseket. A gazdatiszti törvény éppen 40 éves — mondotta *Fáber* igazgató — és így nyilvánvaló, hogy ma már nem állhatja meg helyét. Budapesten falragaszok figyelmeztetik a mérnököket a kötelező jelentkezésre; éppen így meg kellene állapítani, ki számít gadatisztnak és ki nem. A pótlás nehézségeiből végzetes következmények támadhatnak. A miniszterelnök német szakértőkkel együtt megállapította, hogy hazánkban minőségi termelésre van szükség. Ehhez azonban minősített szakemberek is kellenek. Amíg a földbirtokrendezés kérdése a politikai demagógia vetülete lesz, amíg a gazdatiszti munkakört nem kötik képesítéshez, amíg hiányzik a legkisebb fizetés és végkielégítés, amíg érvényben marad az egy hónapos felmondási idő, amíg nincs címvédelem, fizetési szabadság, betegségi biztosítás és a családtagoknak gyógykezelés, amíg nincs törvényes érdekképviselet, addig a kellő számú és jól felkészült követője a gazdatiszti pályának nem lesz.

A szünni nem akaró tapssal jutalmazott, bátor kiállást több és részben igen éles hangú hozzászólás követte, amelyek kivétel nélkül a gazdatiszti érdekek fokozott védelmét követelték.

Egyesületünk üdvözlését *Biró Zoltán* tolmácsolta, aki egyben megadta a választ az ügyvezetői jelentésben kifejezett sajnálkozásra is, miért nem tömörültek az erdőmérnökök a gazdatisztekkel egy táborba. Rávilágított munkakörünk műszaki jellegére, amely a mérnök-társadalomban jelölte ki helyünket, de nem hallgatta el azt sem, hogy a Trianont követő legnehezebb időkben az erdőmérnököknek a gazdatiszti kar részéről kevés megértésben és támogatásban volt részük. A magyar föld szolgálata azonban a két testvér-ágazatot továbbra is együttműködésre kötelezi és az erdőmérnök munkáját megértő, megbecsülő gazdatisztek mindig számíthatnak szakunk támogatására.

A közgyűlést a Britannia-szálló kupolatermében társasvacsora követte, amely a záróráig tartotta együtt legjobb hangulatban a résztvevőket.

AZ ORSZÁGOS MEZŐGAZDASÁGI KIÁLLÍTÁS.

Első érzésünk az őszinte öröm volt. Mert egy kis ország minden-nél erősebb élniakarását, békés, teremtő munkáját mi sem hirdethette meggyőzőbben, mint az, hogy a sötét, háborús felhők ellenére is a tartamos és mennyiségben, minőségben egyaránt fejlődő termelés nagy nemzeti statisztikáját hozta a szemünk elé.

A föld népe, a csonkaország és a visszatért területek magyarjai pedig megnyugodva és hálás szívvel gyönyörködtek az egyetlen haza ölelésében kivirágzott eredmények láttán.

Lapunk korlátozott terjedelme nem engedi meg, hogy minden részletre kitérjünk, de ez nem is a mi feladatunk. Néhány kiemelkedő értéket azonban meg kell említenünk egy-két szóval. Így elsősorban a kísérletügyi intézmények csoportjait, amelyek a tudományos kutatás gyakorlati hasznát olyan színes és megkapó formában ismertetik évről-évre más-más anyaggal, hogy valóban nem csodálhatjuk, milyen visszhangja van minden propagandájuknak a legszélesebb rétegekben is.

A M. Kir. Madártani Intézet pl. ebben az évben a madarakat mint a szántóvető, az erdész, a vadász és a halász barátait mutatta be, a M. Kir. Gyapjú- és Selyemminősítő Állomás pedig a báránybőr helyes kezeléséből várható előnyöket állította szembe a gondatlanságból származó kárral, stb.

Szép és megható volt a gazdasági szakoktatás csarnoka, amelyet teljes egészében *Tessedik Sámuel* emlékének szentelt — születésének 200. évfordulója alkalmából — a figyelmes rendezőség. A művészi festmények megkapó sorozata, az emléktárgyak sokasága, eleven hatású cáfolat volt a sokat emlegetett nagyar hálátlanságnak.

A M. Kir. Kereskedelmi Intézet igen tetemes költséggel épült hatalmas csarnokában az apró villanykörték százainak a játéka jelezte a világ búzatermesének a kialakulását és ugyancsak pazar megoldás vetítette élénk a képek, táblázatok és minták bőségében egyéb gazdasági ágaink fejlődését és jelenlegi állapotát.

Erdély külön csarnokkal szerepelt, amely az Erdélyi Gazdasági Egyesület bámulatos szervezőerejével és a szövethetési gondolat követésére méltó eredményeivel ismertetett meg bennünket. A vadászati csoport pompás agancsai, kitömött medvéi és értékes gereznái is Erdély vadbőségét hozták a szemünk elé.

A kiállított lovak, szarvasmarhák, juhok, sertések és baromfi

óriási tömegének a legnagyobb része már az első napokban vevőre talált; azok a jutalmak tehát, amelyeket az 50 éves jubileum alkalmából osztott ki a rendezőség a pompás tenyészanyag érdekében legtöbbit fáradozó gazdatiszteknek és állatgondozóknak, valóban az érdemes munka elismerését fejezte ki.

A mezőgazdasági gépek hatalmas tömege egy új iparág diadalmas előretörését, a háziipar csarnoka pedig népünk művészi érzékének és hasznos hajlamainak a fejlődését hirdette.

Megelégedéssel láttuk, milyen izléses a maga — stílszerűen — fából faragott erőteljességében az erdészeti csoport, amely a fának, mint uyersanyagnak a sokoldalú használhatóságát, az alfölddfásítás eddigi eredményeit és a megnagyobbodott ország erdészeti statisztikáját mutatta be — mint *Mallász Gitta* iparművész nő biztosvonalú munkáját — erdészeti főosztályunk és a gödöllői erdőgazgatóság gondos rendezésében.

Kletz Károly kartársunk keskenyfilmjének a bemutatására külön kis vetítőterem épült s az a körülmény, hogy ez mindig tele volt, minden szónál ékebben bizonyítja, milyen ügyes eszköze a hírverésnek a mozi.

Ezért ajánljuk ismételten az illetékes körök szíves figyelmébe, kövessenek el mindent, hogy a nagyközönség minden évben hozzájuthasson hasonló eseméghöz, mert így akarata ellenére is megismeri az erdész munkáját. A megismerés pedig az első lépés a megbecsülés felé!

AZ 1940. ÉVI VADÁSZDÍSZEK BEMUTATÓJA.

Beszámolónk nagyon rövid lesz, mert — sajnos — a múlt évi szigorú fél hatása következtében alig kerül anyag a kiállításra.

A minőség is messze az előző évekéi alatt maradt. Ezt igazolja az a körülmény is, hogy a szarvasagancsok csoportjában csak egy példány nyert aranyérmét, a dámlapátok, őzagancsok és vadkanagyarak között pedig a legjobb is csak az ezüstérem minőségét érte el.

A *Kormányzó Urunk* elejtette páratlan 16-os bika agancsa vitathatatlanul a kiállítás legszebb darabja volt; vaskosságban, színben, gyöngyözöttségben egyformán megelőzte versenytársait és noha a száraz hossza — a gödöllői szarvasokra jellemzően — alig érte el a 100 cm-t, biztosan került 200.43 ponttal az első helyre.

A somogy megyei *Hohenlohe* hercegi uradalom a második, negyedik és ötödik helyet foglalta el, a többi agancsok csak bronzérem jutott.

Dánvad-tenyészetünket mindössze négy lapát képviselte; ezek közül az első (ezüst) díjat nyert darabot *Götze Árpád* dr. főorvos, egyesületi tagunk zsákmányolta *Eszterházy László* herceg tolnagegyei birtokán; a második és harmadik helyre kerülők pedig az *Eszterházy* hercegi hitbizomány hagyományos jóhírét védték meg ebben az évben is.

A *Degenfeld Pál* gróf szabolics megyei uradalmából származó őz-agancs megérdemelten jutott az első helyre, éppen úgy, mint az a vadkanagyar, amelyet *Páter Ernő* kartársunk küldött be Palotailvárról.

A muflonságok csoportjában kettő is nyert aranyérmét; az első helyezett (ifj. *Eszterházy László* gróf gézaházi uradalmából) ritkaságszámbamenő, gyönyörű példány volt és 203.40 pontot ért el, de az utána következő sem maradt el sokban tőle (202.14 ponttal).

A Nyitramegyéből származó, aranyéremmel jutalmazott vadaskerti szarvasagancsok sok bámulója akad, és kitűnő tanulmányi értéket képviselt a *Draskovich* gróf sellyei uradalma részéről kiállított hullott agancs-sorozat is, amely a gondos állományápolásnak volt minden írásnál beszédesebb szószólója.

A SZLOVÁK ERDŐGAZDASÁG FEJLŐDÉSE.

A Pozsonyban megjelenő „Gardista“ c. napilap március 6-i számában — amint ezt egyik felvidéki kartársunk velünk közli — a következőket írja:

Legnagyobb nemzeti kincsünk a fa, amelynek az értéke egyre emelkedik. Az államnak és minden erdőbirtokosnak tehát elsőrendű érdeke, hogy erdeikben okszerűen gazdálkodjanak és kevesebb legyen a termésnél a veszteség. Ebben a tekintetben még sokat kell tanulniok a vidéki erdőbirtokosoknak.

A földművelésügyi minisztérium statisztikai hivatala szerint az állam egész 3,805,485 ha.-nyi területéből 1,458,738 ha. az erdő, tehát 38,33%. A mezőgazdasági művelésre alkalmas területeket azonban fokozatosan befásítják, úgyhogy néhány év múlva Szlovákia fele erdő lesz. Jelenleg állami erdő: 383.654,69 ha., községi: 152.278,95 ha. és magánerdő: 513,054,24 ha.

Az állami és nagyobb magánerdőket üzemterv szerint kezelik. Az 50 ha.-n felüli községi és úrbéres erdőkben is állami felügyelet mellett történik a gazdálkodás, a kisebb erdőket a birtokosok maguk kezelik, minden ellenőrzés nélkül.

Az évi fahozam 2,482,518 m³ fenyő- és 2,411,173 m³ lombfa, összesen 4,899,687 m³.

A legnagyobb mennyiséget Zólyom megyében termelik, ahol évente több mint 1 millió m³ fenyő- és 130,000 m³ lombfa kerül vágásra.

Nagyság szerint az erdők a következőképpen oszlanak meg: az 50 ha.-nál kisebb erdők területe összesen 138,005,54 ha., az 50 ha.-tól 500 ha.-ig terjedőké 421,394,29 ha. és az 500 ha.-n felülieké összesen 896,915,72 ha. Az első csoport legnagyobb része (91,857,80 ha.) magánerdő, a másodikban vannak a közösen használt erdők (222,416,82 ha.), a harmadikban pedig az állami erdők foglalnak helyet 381,826,10 ha. területtel.

A fafajok szerinti megoszlás a következő. Lúcfenyő: 28,1%, jegenyefenyő: 11,8%, erdeifenyő: 6,3%, vörösfenyő: 0,9%, tölgy: 11,6%, bükk: 51,7%, egyéb lombfa: 9,6%. Szálerdő: 84,2%, középerdő: 6,9% sarjerdő: 8,9%.

Az állami üzemek mind belterjesek, a nagyobb magánerdőgazdaságok — még ha nincsenek is állami felügyelet alatt — szintén. A kisebb, közösen használt és magánerdők kezelése ellenben még távolról sem megfelelő, mert az állami felügyelet ma csak az évi famennyiség megállapítására és a letarolt területek felújításának az ellenőrzésére terjed ki. Ezért nagy értékek mennek veszendőbe, sok szerfának alkalmas választék csak mint tűzifa kerül eladásra és a kisebb értékű anyag az erdőben pusztul el.

A földművelésügyi minisztérium most ezekben az erdőkben is be akarja vezetni a helyes gazdálkodást. A birtokosok megkapnák a nekik szükséges évi tűzifamennyiséget, — ennek a kitermelése és kiosztása állami felügyelet mellett történne — a többi eladásra alkalmas fát pedig eladná a felügyelettel megbízott személy és az erdőbirtokos csak a pénzt kapná meg. Így sokkal több jutna a kivitelre és a háziiparnak.

Hasonlóan kell eljárni azoknál a kisebb magánerdőknél is, amelyek nincsenek állami felügyelet alatt. Ezek ma csak tűzifát adnak, az államnak tehát itt is közbe kell lépnie.

Az állami kezelésre vonatkozólag igen jó törvény volt az 1898. évi, de azt a csehszlovák uralom nem tudta alkalmazni; a sok irodai munka miatt nem maradt idő a gyakorlati intézkedésekre. Az utolsó 20 év mulasztását most mielőbb jóvá kell tenni.

**ADOMÁNYOK A VÉRTANUHALÁLT HALT ERDÉSZETI ÉS
VADÁSZATI ALKALMAZOTTAK EMLÉKMŰVÉRE.**

Rövidítések: Eig = Erdőigaz-
gatóság, Eg = Erdőgondnokság,
Eh = Erdőhivatal, et = erdő-
tanácsos, ef = erdőfelügyelő,
emest = erdőmester, em = erdő-
mérnök, ae = alerdész, pe = pa-
gonyerdész, ke = körerdész, eö =
erdőőr, vö = vadőr, v = vadász.

M. Kir. Eh. Dolha:

Iszapi Gy. ny. etan.	10.—
Mestyának I. főem.	3.—
Eakkay L. s. em.	3.—
Tomisin D. eö.	1.—
Szalai B. eö.	0.50
Horbász B. eö.	0.50
Geér M. eö.	0.50
Dávid J. eö.	1.—
Kalabiska M. eö.	4.—
Ochs T. eö.	1.—
Zirnzák A. eö.	1.—
Handli L. eö.	0.50
Nyiredy J. eö.	1.—
Lápkó M. kisegítő szolgálta	0.50
Prodán L. kisegítő szolgálta	0.50
Pocsil P. kisegítő szolgálta	0.50
Prodán D. kisegítő szolgálta	1.—
Tomcsik B. kisegítő szolgálta	0.50
Sznyozik F. kisegítő szolgálta	1.—
Popádnec M. kis. szolgálta	0.50
Vágner A. eö.	1.—
Pálkóvics S. eö.	1.—
Rehorcsuk K. eö.	2.—
Szalay I. eö.	1.—
Baganics J. eö.	1.—
Ochs L. eö.	1.—
Edidenez K. eö.	3.—
Nitkulinec P. eö.	1.—
Popovics M. kisegítő erő	0.50
Lengyel Gy. kisegítő szolgálta	1.—
Kalász G.	2.—
Demnjánovics A.	2.—
Fodor L.	2.—
Geletka J.	3.—
Medve M.	2.—
Dorohovics J.	2.—
Tátinec J.	2.—
Pánics J.	2.—
Földesy V.	1.—
Seres Z.	2.—

Blátory Gy.	2.—
Papula J.	2.—
Szabados D.	1.—
Toth J.	0.90
Molnár L.	0.50
Kovács S.	0.50
Hódos S.	0.50
Tizsasi J. L.	0.50
Sztromovics M.	1.—
Szivulyka D.	1.—

II. Vadőri Tanfolyam, Gödöllő:

Ripese I.	2.—
Kovács I.	2.—
Király Á.	2.—
Dietrich I.	1.—
Gerdei J.	1.—
Kudrics J.	1.—
Homola M.	1.50
Fehér F.	0.50
Ritzl A.	1.—
Honvári J.	1.—
Szabó F.	1.—
Lusztig J.	3.—
Fleischer M.	0.50
Csálja F.	1.—
Sztaskó J.	1.—
Plásztón J.	1.—
Puskár J.	1.—
Rapák V.	1.—
v. Komári I.	0.50
Csákány Gy.	0.50
Báwer J.	1.—
Preszter L.	1.—
Szabó L.	1.—
Szabó B.	0.50
Szögedi L.	0.50
Szirmai M.	0.17
Jakovicza Zs.	1.—
Kleri Gy.	0.50
Csuhai I.	0.50
Füge M.	0.50
Mészáros J.	0.50
Balassa F.	0.20
Páva V.	0.50
Drávecz J.	0.50
Tompa K.	0.50

Nagy I.	0.50	Szabó I.	0.50
Kababik J.	0.50	Szász A.	1.—
Kababik B.	0.50	Teréki F.	0.50
Kocsis M.	0.60		
Parajdi F.	1.—		

III. Vadöri Tanfolyam, Gödöllő:

Bán T.	1.50		
Brodák J.	0.50		
Businszki J.	0.50		
Csillik J.	1.—		
Csorba Gy.	1.—		
Dáczér N.	1.—		
Csiki L.	1.—		
Diós J.	0.50		
Druzsín M.	1.—		
Dudás I.	1.—		
Enyedi P.	0.20		
Erdei L.	0.20		
Fákó I.	1.—		
Fekete Nagy I.	0.50		
Fenyősi V.	1.50		
Galda J.	1.—		
Gámpel A.	0.50		
Jakab J.	0.50		
Karla V.	0.50		
Kádár S.	1.—		
Kolbert F.	2.—		
Kretovics I.	1.—		
Kulman M.	0.50		
Lauró P.	1.—		
Láng J.	2.—		
Lócsi S.	0.50		
Mihalyanszky I.	0.50		
Nagy J.	0.50		
Pári J.	0.50		
Petrik I.	1.—		
Piros Gy.	0.50		
Soltész I.	0.50		
Szabó I.	1.—		

A Magyar Erdészeti és Vadászati Műszaki Segédszemélyzet Országos Egyesülete gyűjtése:

117.68

Egri Főkapit. Eh., BÉlapátfalva:

Vlaszaty Ö. etan.	5.—
Fejér K. ae.	2.—
Csulhány J. vadász	1.—
Tóth R. elő.	1.—
Ferencz J. evéd.	1.—
Barta A. evéd.	1.—
Csuhai J. evéd.	1.—

Kassa Sz. Kir. Város . . . . .

10.—

Zirci Ápátság Eg., Zirc:

Asbóth B. em.	5.—
Répás R. elő.	2.—
Steiner J. elő.	1.—
Magyar J. elő.	1.—
Erdélyszky Gy. elő.	1.—
Károlyi Gy. elő.	1.—
Fuchs F. elő.	1.—
Németh J. elő.	1.—

Huszár K. Hitb. Eh., Vámosmikola:

Urad. Eh.	50.—
Szecsódy J. főetan.	3.—
Oszwald J. főelő.	1.—
Reitinger F. elő.	1.—
Bükri J. elő.	1.—
Lukács I. elő.	1.—
Sági J. elő.	1.—

Összesen: 349.45

Mult hónapi kimutatásunk: 4193.25

Eddigi gyűjtésünk: 4542.70